

skal jeg dog ikke paastaa i dette Øjeblik, men det er sikkert i hvert Fald ført op i Højde dermed. Og jeg tror, det er bedst for alle Parter, at vi saa hurtigt som muligt kommer ind paa Forsikringsgrundlaget, ikke mindst for de hæderlige og dygtige og flittige Arbejdere, som jo sikkert er de fleste. Jeg forstod ogsaa de Udtalelser, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Leerbeck) fremsatte, saaledes, at han var ganske enig i den Betragtning, at det nu ikke var for tidligt at faa denne Sag ført ind paa Forsikringsgrundlaget.

Jeg takker den højtærede Minister for den Udtalelse, han fremsatte om Betydningen af, at man i den gamle Arbejdsløshedskasselov af 8. April 1914 § 14, Punkt 7, slettede Ordene „uden fyldestgørende Grund“. Ministeren gav min Opfattelse af Betydningen af, at disse Ord blev slettet, Medhold, og det glæder jeg mig over. Jeg mener heller ikke, det kunde forstaas anderledes, end at en Arbejder skal tage det anviste Arbejde, naar han er i Stand til at kunne udføre det; mener han saa at have fyldestgørende Grund til alligevel at bede sig fri for Arbejdet, klager han, og saa skal dette Spørgsmaal afgøres af rette vedkommende, men han bliver i det anviste Arbejde saa længe. Jeg er enig med Ministeren i, at det skal afgøres saa hurtigt som muligt, om Klagen er berettiget, men før Klagen er afgjort, kan vedkommende ikke faa Arbejdsløshedsunderstøttelse; om han kan faa den bagefter, beror paa, hvad Resultatet af Klagens Behandling bliver.

Angaaende den anden Ændring til § 14, som jeg fandt mindre letfattetlig affattet, sagde den højtærede Minister, at det var ikke ham, der havde affattet Ændringen, og den var heller ikke affattet af hans Meningsfæller. Den var kommet fra anden Side. Ja, det tror jeg naturligvis er rigtigt, naar Ministeren siger det, men jeg ser ikke, at det i fjerneste Maade dækker Ministerens Ansvar overfor dette Ting. Naar Ministeren har godkendt Ændringen, saa er det ham, der hæfter for den her, og det saa meget desto mere, som der jo til hans Raadighed staar sagkyndige, med hvem han kan drøfte Sagen, og med hvis Bistand han kan faa Affattelsen i en bedre Form, hvis den ikke foreligger i den heldigste Form. Jeg tror derfor, jeg maa fastholde min Kritik af Affattelsen. Den højtærede Minister erkendte jo nu, at Bestemmelsen ikke var let forstaaelig, og det særlig sagkyndige Medlem, det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen), er-

kendte det samme. Men, som sagt, det er Ministeren, der har Ansvaret for Affattelsen overfor dette høje Ting.

Tvede: Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen) var ikke tilfreds i Dag, ja, det ærede Medlem var nærmest lidt gnaven. Han var ikke saa begejstret for dette Lovforslag, som han ellers plejer at være for de Lovforslag, der kommer fra den høje Regering. Naa, det er jo heller ikke den høje Regerings Lovforslag, der foreligger her, det er Folketingets. Men det er dog Folketingets og Regeringens, forsaa vidt som den højtærede Minister har tiltraadt det, og det ærede Medlems Meningsfæller i det andet høje Ting har ogsaa alle stemt for det, saaledes at det dog maatte kunne accepteres. Der er jo noget om det, at de Motiver, som det ærede Medlem fremdrog, der havde været medvirkende til, at Folketinget havde lagt Lovforslaget til Rette saaledes, som det nu er, er rigtige. Det er de vist. Men naar det høje Folketing har faaet en saadan Opfattelse, er det ogsaa ganske resolut og rask gjort, at det saa laver Lovforslaget saaledes, at det, naar det kommer herop, kan passere uden Forsinkelse, især da det kommer paa et Tidspunkt, hvor det er nødvendigt, at det passerer hurtigt, for at det kan blive ophøjet til Lov til den Tid, da de midlertidige Foranstaltninger løber ud. Jeg maa ogsaa sige, at den højtærede Minister for sociale Anliggender tog ganske anderledes overlegent paa denne Sag. Ministeren erkendte: saaledes ligger Situationen, og saaledes har jeg handlet for at faa det under Forholdene bedst mulige Resultat ud. Og naar det nu en Gang er saadan her paa Ting, at der er forskellige Partier, saa maa man, for at faa noget ført igennem, selvfølgelig se at lempe den ene efter den anden, saaledes at man faar det for hver især bedst mulige Resultat frem. Det er ogsaa dette Ræsonnement, som Ministeren, saa vidt jeg forstaa, har lagt til Grund, naar han her i Tinget har anbefalet Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger.

Det ærede Medlem (Martin Olsen) sagde, at det var blevet sagt, at de Udtalelser, som i Forbindelse med Arbejdsløshedsloven var faldet paa Industrimødet paa Raadhuset, var usande. Heroverfor vil jeg sige, at de Udtalelser, jeg har anført her, og som vil findes stenograferede i Referatet, ikke er usande. Jeg hørte dem selv, og jeg har bagefter læst dem steno-